

ارزیابی نقش پروژه های بزرگ مقیاس بر میزان آسیب پذیری محیط زیست (نمونه موردی: پروژه های بزرگ مقیاس شهر همدان)

عطیه اقلامی^۱، هادی رضایی راد^۲

1- کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان

urban.planning.1393@gmail.com

2- استادیار گروه شهرسازی، دانشگاه بوعلی سینا همدان

Hadi.R.Rad@Gmail.Com

چکیده:

شاخص آسیب پذیری محیط زیست، یک واحد اندازه گیری بر پایه شاخص هاست که توسط کمیسیون علوم زمین کاربردی جنوب اقیانوس آرام، برنامه محیط زیست ملل متحد، اتحادیه ایالت های جزایر کوچک در حال توسعه و کشورهای ایتالیا، نیوزلند، و کارشناسان جهانی برای تعیین نسبی انواع مختلف معضلات زیست محیطی ایجاد شده توسط ملت ها تدوین شده است. هدف از این شاخص اندازه گیری آسیب پذیری انسانی نیست، بلکه بر پتانسیل آسیب محیط های طبیعی صرف نظر از حضور سکونتگاه های انسانی در این محیط ها متمرکز است. آسیب پذیری زیست محیطی با در نظر گرفتن شرایط طبیعی و شرایط انسانی به مخاطرات، حساسیت و توان سازشی محیط زیست می پردازد. اگر چه آسیب پذیری زیست محیطی می تواند به شناسایی مناطق آسیب پذیر و کمک به تصمیم گیری به منظور حفاظت از محیط زیست و دستیابی به توسعه پایدار کمک کند؛ هدف اصلی این مقاله ارزیابی پروژه های بزرگ مقیاس شهری بر میزان آسیب پذیری، با در نظر گرفتن و بررسی روی ابعاد مختلف آسیب پذیری محیط زیست است. جامعه آماری این تحقیق برگرفته از نوع برگزیده است به طوری که پرسشنامه حاصل این ارزیابی توسط کارشناسان مرتبط با این موضوع تکمیل شده است که از این تعداد به طور تصادفی 10 مورد آن بررسی شده است و ارزیابی نهایی توسط نرم افزار SPSS انجام شده است. این ارزیابی پروژه ها بر میزان آسیب پذیری در شهر همدان و بر روی شش پروژه بزرگ مقیاس شهر همدان انجام شده است. نتایج بدست آمده نشانگر آن است عدد مورد نظر در آزمون t کمتر از عدد ثابت شده است که می توان گفت پروژه های بزرگ مقیاس ساخته شده در شهر همدان تا حد کمی بر میزان آسیب پذیری محیط زیست تاثیر گذار هستند. با استفاده از روش مصالح قابل بازیافت به آسیب پذیری محیطی نیز می توان کمک شایانی نمود.

کلید واژه: آسیب پذیری محیطی، پروژه های بزرگ مقیاس، توسعه پایدار، شهر همدان

¹ کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد اسلامی واحد همدان

² استادیار گروه شهرسازی، دانشگاه بوعلی سینا همدان